

bør i almindelighed ske i de tilfælde, hvor de indberettede ændringer lader formode, at indkomsten i boligsikringsåret vil overstige beregningsgrundlaget (hovedreglen) med mindst 25 pct. og med mindst 15.000 kr., eller vil overstige beregningsgrundlaget (forventet fremtidig indkomst) med mindst 10.000 kr.

For så vidt angår den løbende ydelse er det i *boligydelelseslovens* § 23 således, at der kan foretages en omregning fra den 1. i måneden efter, at pensionisten har rettet henvendelse til det sociale udvalg, hvis der sker ændringer af husstandsindkomsten, boligudgiften eller antallet af husstandsmedlemmer, såfremt denne ændring vil have betydning for boligydelsens størrelse. Der stilles således endnu større krav om ændringer i beregningsgrundlaget end f. eks. efter pensionslovene, men et mindre klart krav end efter boligsikringsloven. Ved at give det sociale udvalg mulighed for at skønne (»kan« - »væsentligt«), er der herved mulighed for at foretage en afvejning i de konkrete tilfælde, både af hensyn til pensionisten og det administrative arbejde.

Boligydelelseslovens regler om løbende regulering har i modsætning til boligsikring givet anledning til adskillige administrative problemer.

Enhver henvendelse vedrørende ændringer i indkomsten betyder, at boligydelsen må omregnes, for at kommunen herefter kan skønne, om ændringen har betydning for boligydelsens størrelse.

Formålet med den nuværende formulering af boligydelsesloven var, at boligydelsen ikke på samme måde som pensionen var pensionistens eksistensgrundlag, og at der derfor kunne tages større hensyn til det administrative arbejde med omregningen.

Da den administrative byrde er blevet langt mere uoverskuelig end først antaget, er det rimeligt at ændre denne regel efter de retningslinier der i dag gælder i boligsikringsloven.

Da pensionisten som udgangspunkt ikke har de store indtægtsændringer, vil det derfor være rimeligt i cirkulærereform at fastsætte nogle retningslinier, der svarer til boligsikringsloven for så vidt angår ændringer i beregningsgrundlaget, der medfører, at indkomsten væsentlig forøges, mens det vil være rimeligt med en generel ændring på omkring 5.000 kr. ved nedgang i indkomsten.

#### Til § 41

Bestemmelsen svarer til boligsikringslovens § 19 og boligydelseslovens § 23, stk. 4, og § 21, stk. 2, sidste pkt.

Såfremt ydelsesmodtageren har tilsidesat sin oplysningspligt, skal boligsikring/boligydelse omregnes, og et eventuelt tilbagebetalingskrav gøres gældende.

I boligsikringsloven er systemet indrettet således, at i de sager, hvor de generelle betingelser for at foretage en regulering er opfyldt, det vil sige at den faktiske indkomst har oversteget beregningsgrundlaget (hovedreglen) enten med mindst 25 pct. og med mindst 15.000 kr., eller oversteget beregningsgrundlaget (forventet fremtidig indkomst) med mindst 10.000 kr., foretager systemet (Kommune-Data) automatisk en efterregulering af boligsikringen, og der fremsættes på dette grundlag et tilbagebetalingskrav.

I boligydelsesloven er det overladt til det sociale udvalg i de enkelte tilfælde at skønne, om betingelserne for en efterregulering er til stede, idet systemet ikke er indrettet således, at denne efterregulering automatisk finder sted. I nogle kommuner gennemgås alle boligydelsessagerne, hvorefter det vurderes, om eventuelle ændringer i beregningsgrundlaget berettiger til en efterregulering, mens andre kommuner, specielt store kommuner, kun efterregulerer, når kommunen bliver opmærksom på, at der er sket indkomståndringer, f. eks. fordi pensionskontoret har givet meddelelse om tildeling af en højere invalidepension eller andet.

Efter boligydelseslovens § 23, stk. 4, gælder den regel, at såfremt tilbagebetalingskravet andrager mindre end et vist beløb (i 1981 828 kr.), bortfalder tilbagebetalingskravet.

Begrundelsen for denne minimumsregel var at undgå en række administrative tilbagebetalingssager om småbeløb.

Boligstyrelsen er bekendt med tilfælde, hvor pensionister uberettiget har modtaget boligydelse, uanset at forholdet tangerede straffelovens bestemmelser om bedrageri, men da beløbet var under den fastsatte grænse, frafaldt man kravet.

Det foreslås derfor, at reglen i boligydelseslovens § 23, stk. 4, om, at tilbagebetalingskravet skal overstige et vist minimumsbeløb, ophæves.

#### Til § 42

Bestemmelsen svarer til boligydelseslovens § 21, stk. 2, 1. pkt. og stk. 4.

§ 42, stk. 1, svarer til, hvad der er praksis efter boligsikringsloven. Endvidere må det anses for rimeligt, at heller ikke boligsikring kan gøres til genstand for arrest m.v., og det foreslås derfor, at bestemmelsen i § 42, stk. 2, skal gælde for såvel boligsikring som boligydelse.